

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Ing. B. B.**, bytem v O., H. o 2, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2012, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2012, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobci **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalovaná **je povinna** zaplatit státu na účet Krajského soudu na nákladech řízení do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 11.150 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou soudu dne 18. 10. 2012 žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, protože ve správním řízení nebyly zohledněny problémy

s bolestivostí, omezenou pohyblivostí a stavem kolenního kloubu levé dolní končetiny. Z řízení se vytratil problém žalobce rozhodný pro klasifikaci postižení – v původní žádosti předoperační stav TEP hlezna levé dolní končetiny a před operační stav TEP kolena levé dolní končetiny. Posudková lékařka žalované posuzovala již stav po operaci kotníku, čímž se výrazně odklonila od původní žádosti a přezkumu zdravotního stavu, navíc její posudek v červenci 2012 – v době, kdy byl žalobce ještě zcela imobilní, na analgetikách, a otékající operovaný kotník ještě nesměl vůbec stěžovat – vydala rozhodnutí, jako by byl žalobce zcela zdravý, skotačící stařík. Žalobce podrobně popsal průběh správního řízení a vývoj svého zdravotního stavu, včetně opakovaných operací ortopedických i zažívacího ústrojí, a stavu, který navazuje na těžké zranění v roce 1972, zaviněné okupačním ruským armádním vozidlem. Již tehdy bylo poranění hlezenního kloubu klasifikováno jako poranění, které i po přeléčení ponese prvky trvalého poškození. Žalobce namítal neúplnost posudků ve správním řízení a nesprávnou klasifikaci žalobcova stavu podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to včetně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Všechna svá žalobní tvrzení žalobce doložil četnými listinami ze správního řízení a řadou lékařských zpráv.

[2] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobce namítá výhradně posouzení svého zdravotního stavu, a proto navrhl jeho přezkoumání posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Rozhodnutí ponechala žalovaná na výsledku dokazování a úvaze soudu.

[3] Soud si vyžádal k přezkoumání zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Hradci Králové. Komise podala posudek dne 15. 1. 2013 s výsledkem, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni.

[4] Proti posudku vznesl žalobce při jednání soudu řadu konkrétních námitek a proto soud vyžádal doplňující posudek PK MPSV v Hradci Králové, která setrvala v posudku ze dne 31. 5. 2013 na svém původním závěru.

[5] S ohledem na relevantní námitky žalobce bylo dokazování doplněno o posudek znalce z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství MUDr. Vítězslava Lorence ze dne 6. 11. 2013.

[6] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 4. 2012, přičemž podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 26. 3. 2012, podle kterého byl žalobce uznán nadále invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %, což bylo potvrzeno i v námitkovém řízení. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedla žalovaná v napadeném rozhodnutí u žalobce postižení podle kapitoly XI oddílu B položky 2b přílohy

k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (na rozdíl od lékaře LPS OSSZ, který hodnotil žalobce podle kapitoly XIII oddílu A položky 1b téže vyhlášky).

[7] Podle posudku PK MPSV v v Hradci Králové ze dne 15. 1. 2013 ve znění doplňujícího posudku ze dne 31. 5. 2013 se u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byl stav po náhradě levého hlezenního kloubu podle kapitoly XV oddílu B položky 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 35 %.

[8] Soud vzal dále za prokázané podle znaleckého posudku MUDr. V. L., že žalobce dlouhodobě (roky) do současnosti trpí mnoho četnými zdravotními postiženími. Posudkově nejvíce významná postižení z hlediska dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a ve vztahu k invaliditě jsou onemocnění zažívacího traktu a postižení pohybového aparátu, jak bylo blíže popsáno na straně 8 a 9 posudku. Zdravotní stav žalobce byl dlouhodobě nepříznivý zejména z důvodu postižení zažívacího ústrojí a pohybového aparátu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti od 29. 2. 2012 k datu napadeného rozhodnutí bylo těžké artrotické postižení hlezenního a kolenního kloubu levé dolní končetiny (dle MKN, 10. revize, diagnózy M17 a M19, obojí lze zahrnout i pod diagnózou M15). Uvedený dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro uvedená onemocnění trval do 31. 7. 2013. Podle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. znalec stav žalobce hodnotil podle kapitoly XIII (postižení svalové kostelní soustavy), oddílu A (artropatie). Stav je z funkčního hlediska srovnatelný s postiženími uvedenými v položce 1d. Míra poklesu pracovní schopnosti činí 70 %. Žalobce absolvoval implantaci TEP dvou nosných kloubů. Doba léčení přesáhla 1 rok. V tomto období musel žalobce dodržovat lékařem určený léčebný režim. Nebyl schopen vykonávat žádnou pracovní činnost, nebyl schopen absolvovat rekvalifikaci, nebyl schopen pracovat ani za zcela mimořádných podmínek. Podle výše citované vyhlášky podle § 3 znalec navýšil stanovenou hodnotu 10 %, a to jak z důvodu více zdravotních postižení, tak i z důvodu úplné neschopnosti vykonávat výdělečnou činnost v určeném období z důvodu artrotického postižení kloubů. Celková míra poklesu pracovní schopnosti ve výše uvedeném období tak činí 80 %, což podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., odpovídá invaliditě třetího stupně. Do 28. 2. 2012 dominoval dlouhodobě nepříznivý stav žalobce z důvodu postižení zažívacího ústrojí, od 29. 2. 2012 lze prokázat jako rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení pohybového aparátu, což medicínsky prokazatelně trvalo do 31. 7. 2013. Zdravotní stav v dalším období je třeba posoudit novým posudkem lékařské posudkové služby první instance. Znalec vycházel z obsáhlé spisové dokumentace, která obsahuje též obsáhlou a rozhodnou dokumentaci zdravotnickou i posudky lékařské posudkové služby. K upřesnění některých skutečností telefonicky kontaktoval znalec posuzovaného. Na straně 8 až 11 znalec velmi podrobně popsal vývoj všech zdravotních postižení žalobce, včetně všech operací a stanovení data vzniku invalidity třetího stupně dnem 29. 2. 2012, kdy žalobce podal žádost o zvýšení invalidního důchodu. V této době lze prokázat podstatné zhoršení zdravotního stavu, proto vznik invalidity třetího stupně znalec stanovil tímto datem. Platnost posouzení stanovil znalec do 31. 7. 2013, což je doba, kdy je již možné při obvyklém průběhu levou dolní končetinu plně zatěžovat v případě, že by nedošlo ke komplikacím u operovaných kloubů či k jiné podstatné

změně ve zdravotním stavu, lze předpokládat snížení stupně invalidity po novém posouzení lékařskou posudkovou službou první instance. Znalec zdůvodnil, proč žalobce nevyšetřil osobně s tím, že aktuální zdravotní stav je podstatným způsobem jiný než v posuzovaném období a zjištění současného stavu by nepřineslo nové posudkově rozhodné informace pro zodpovězení dotazů soudu. V posudku znalec uvedl, že žalobce nepožadoval posouzení svého zdravotního stavu ve vztahu ke stupni invalidity před datum 29. 2. 2012.

[9] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[10] Vzhledem k provedenému dokazování, popsanému shora, soud vycházel po vyjasnění rozporů ve všech odborných posudcích především z posudku MUDr. Vítězslava Lorence ze dne 6. 11. 2013, který je znalcem z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství a jeho závěr o invaliditě s ohledem na přesvědčivost, podrobnost a úplnost posudku pro své rozhodnutí převzal.

[11] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Pokud tento posudek splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, je zpravidla v soudním řízení správním rozhodujícím důkazem. Vzhledem k námitkám žalobce a s ohledem na posudek MUDr. V. L., znalce z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství, soud shledal, že posudky lékařské posudkové služby a PK MPSV nebyly posudky, které by úplně a přesvědčivě zhodnotily skutkový stav, který byl základem pro souzenou věc. Proto provedl důkaz posudkem znalce z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství a z jeho závěru vyšel při svém rozhodování.

[12] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.

[13] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

[14] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[15] Podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. *u zdravotních postižení, u nichž dochází průběžně ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti tak, aby odpovídala průměrnému rozsahu funkčního postižení a tomu odpovídajícímu poklesu pracovní schopnosti.*

[16] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky *za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[17] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), *při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu*, s přihlédnutím k posuzovanému stavu žalobce – jeho zdravotnímu stavu, pracovní schopnosti a invaliditě za dobu od vzniku třetího stupně invalidity (čehož se žalobce domáhal žalobou) do data vydání napadeného rozhodnutí.

[18] Jak průběh dokazování ve správním a soudním řízení (zejména trojí určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při prvních třech posouzeních), tak názor v posudku znalce MUDr. V. L. vypovídají o tom, že v případě žalobce se jednalo o složitou posudkovou a medicínskou věc.

[19] Po provedeném řízení soud považuje za prokázané, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni, a to ode dne 29. 2. 2012. To bylo prokázáno především posudkem znalce MUDr. V. L., který soud shledal jako rozhodující důkaz pro jeho přesvědčivé zdůvodnění. Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že byl invalidní ve třetím stupni od 29. 2. 2012, je nutno v tomto soudním řízení správním žalobce považovat od uvedeného data za invalidního ve třetím stupni.

[20] Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl invalidní od 29. 2. 2012 ve III. stupni.

[21] K námitkám žalobce ke znaleckému posudku a stanovení data vzniku invalidity třetího stupně soud uvádí, že toto datum bylo posudkem stanoveno jasně, jednoznačně a přesvědčivě a odpovídá jak obsahu lékařských zpráv doložených soudem žalobcem, tak změně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[22] V souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud úspěšnému žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť žalobce žádné nepožadoval, vzdal se jich. Žalované soud v souladu s § 60 odst. 6 s. ř. s. uložil uhradit státu na náhradě nákladů řízení

uhrazené znalečné ve výši 11.150 Kč, o jehož přiznání soud rozhodl dne 11. 11. 2013 usnesením č. j. 72 Ad 49/2012-141.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 3. 12. 2013

Za správnost vyhotovení:
Šárka Harazinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně